

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIELI I ŚWIĄT.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ZARZĄDZENIE

**Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicz-
nego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w
sprawie unormowania wynagrodzenia nauczycieli
szkół ludowych na terytorjum dawnej Galicji.**

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dn. 6
lutego 1919 r., którą celem unormowania wynagro-
dzenia nauczycieli szkół powszechnych w b. zabor-
rze austriacko-węgierskim, zanim Sejm, jedynie do
tego władny, ureguluje płace nauczycieli we wszyst-
kich trzech zaborach, przeznaczono 25 milionów
koron, zarządzam w porozumieniu z Ministerstwem
Skarbu, co następuje:

Art. 1. Nauczycielom szkół ludowych pospoli-
tych i wydziałowych na terytorjum dawnej Galicji,
posiadającym świadectwo dojrzałości z seminarjum
nauczycielskiego lub w braku tegoż patent kwalifi-
kacyjny do szkół ludowych pospolitych za dyspenza
od matury, przyznaje się, oprócz dodatków drożyz-
nianych, jakie należałyby im się na mocy przepi-
sów obowiązujących w tym względzie w roku 1918,
za czas od 1 stycznia 1919 r. do końca czerwca 1919
r. nadzwyczajne dodatki do płacy w takiej wyso-
kości, by ogólne pobory tych nauczycieli, a miano-
wicie płaca zasadnicza (wynagrodzenie nauczycieli
tymczasowych) łącznie z dodatkami pięcioletnimi,
dodatkami na mieszkanie i za kierownictwo oraz
wymienionymi wyżej dodatkami drożyznianymi i
dodatkami nadzwyczajnymi wynosiły rocznie:

I. Jeśli mają mniej, niż 3 lata służby policzanej do emerytury:	
a) we Lwowie i Krakowie	5400 k.
b) w miastach będących siedzibą poli- tycznej władzy powiatowej	5130 „
c) w innych miejscowościach	4860 „
II. Jeśli mają 3 do 6 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	5850 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	5580 „
c) w innych miejscowościach	5310 „
III. Jeśli mają 6 do 9 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	6300 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy pow.	6030 „
c) w innych miejscowościach	5760 „
IV. Jeśli mają 9 do 12 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	6750 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	6480 „
c) w innych miejscowościach	6210 „
V. Jeśli mają 12 do 15 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	7200 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	6840 „
c) w innych miejscowościach	6480 „
VI. Jeśli mają 15 do 18 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	7650 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	7290 „
c) w innych miejscowościach	6930 „
VII. Jeśli mają 18 do 21 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	8100 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	7740 „
c) w innych miejscowościach	7380 „

VIII. Jeśli mają 21 do 24 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	8550 k.
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	8190 „
c) w innych miejscowościach	7830 „
IX. Jeśli mają 24 do 27 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	9000 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	8550 „
c) w innych miejscowościach	8100 „
X. Jeśli mają 27 do 30 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	9900 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	9450 „
c) w innych miejscowościach	9000 „
XI. Jeśli mają 30 do 33 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	10800 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	10350 „
c) w innych miejscowościach	9900 „
XII. Jeśli mają 33 do 35 lat służby:	
a) we Lwowie i Krakowie	11700 „
b) w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	11250 „
c) w innych miejscowościach	10800 „

Art. 2. Nauczycielom nie mającym kwalifikacji
wymienionej w artykule I przyznaje się dodatek
nadzwyczajny w takiej wysokości, by ich wynagro-
dzenie wraz z dodatkiem na mieszkanie i dodatkiem
drożyznianym, jaki należałyby im się na mocy przepi-
sów obowiązujących w tym względzie w r. 1918,
oraz dodatkiem nadzwyczajnym wynosiło:

we Lwowie i Krakowie	3600 k.
w miastach będących siedzibą pol. władzy powiat.	3420 „
w reszcie miejscowości	3240 „

Art. 3. Przy wypłacie nadzwyczajnego dodatku
będą potrącone wszelkie kwoty, ewentualnie wypła-
cone nauczycielom tytułem dodatków drożyznia-
nych za rok 1919 na podstawie uchwał Polskiej Ko-
misji Likwidacyjnej w Krakowie lub Tymczasowego
Komitetu Rządzącego, względnie Komisji Rządzącej
we Lwowie.

Art. 4. Wypłata dodatków nadzwyczajnych,
którą zarządzić ma Gal. Rada Szkolna Krajowa, na-
stąpi za czas miniony naraz, następnie zaś miesięcz-
nie z góry.

Art. 5. Dodatki nadzwyczajne wymienione w
art. I pod IX. X. XI. i XII, będą przyznane tylko
tym nauczycielom wybitnie zasłużonym w szkolni-
ctwie i na polu pracy kulturalno-oświatowej, któ-
rych oznaczy Wiceprezydent Gal. Rady Szkolnej
Krajowej, jako Delegat Ministerstwa W. R. i O. P.
na Galicję na wniosek Rady Szkolnej Okręgowej,
uchwalony większością 2/3 głosów.

Art. 6. Do wynagrodzenia za godziny nadobo-
wiązkowe, jakie przypadnie za drugie półrocze ro-
ku szkolnego 1918/19, przyznaje się nauczycielom
szkół ludowych pospolitych i wydziałowych na te-
rytorjum dawnej Galicji takie uzupełnienie, aby za
każdą godzinę nadobowiązkową otrzymali łącznie
po 67½ koron.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) Jan Łukasiewicz.

Warszawa, dn. 11 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przed-
miocie ustanowienia norm podatku zasadniczego na
rok 1919 od zwierząt domowych.**

Na mocy art. 1184 Ustawy Lekarskiej (tom
XIII Zbioru Praw wyd. 1905 r.) oraz Dekretu Na-
czelnika Państwa z dn. 31 grudnia 1918 r. (Dziennik
Praw Państwa Polskiego z d. 13 stycznia 1919 r. Nr.
5, poz. 92) ustanawiam dla terenu b. zaboru rosyj-
skiego następujące normy podatku zasadniczego na
rok 1919, mającego się pobierać od właścicieli zwie-
rząt domowych:

- od konia 3 mk.;
- od bydła 2 mk. 50 fen.;
- od cieląt, owiec i kóz 30 fen.;
- od świń 2 mk.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

Warszawa, dnia 12 marca 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydjum Rady Ministrów.

P. Prezydent Ministrów przyjął dymisję Eustae-
chego ks. Sapięhy z urzędu Generalnego Komisarza
Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uc-
hodźców i robotników, i porucił zastępcy Gene-
ralnego Komisarza, p. Kazimierzowi Pawlikowskiemu,
tymczasowo dalsze prowadzenie urzędu do do-
tychczasowym charakterze.

Wydział Prasowy Prezydjum Rady Ministrów
komunikuje:

Na posiedzeniu Rady Ministrów dnia 13 marca
b. r. omawiano, między innymi: sprawy aprowizacyj-
ne, kwestję nowych kredytów na roboty publiczne,
oraz sprawę pomocy dla powstającej kooperatywy
spożywczej Związku kolejarzy.

Przedmiotem obrad były ponadto świeże zajścia
w Zagłębiu, dla których szczegółowego zbadania po-
stanowiono wysłać natychmiast Komisję, złożoną z
reprezentantów Ministerstw: Spraw Wewnętrznych,
Spraw Wojskowych oraz Sprawiedliwości; Komisja
ta ma po dokładnem zbadaniu sprawy na miejscu
przedłożyć Radzie Ministrów sprawozdanie, na pod-
stawie którego możnaby pociągnąć winnych do od-
powiedzialności.

Z Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Minister Sztuki i Kultury polecił urzędnikom
swego Ministerstwa, aby w korespondencji we-
wnętrznej i zewnętrznej stosowali zasady pisowni,
przyjęte na walnem zgromadzeniu administracyj-
nem członków Akademii Umiejętności w Krakowie
dnia 9 lutego 1918 roku.

Taka reforma pisowni, jako potrzeba piękna,
narzuca się dziś wszystkim urzędom.

Z Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Z chwilą wydania dekretu z dn. 31 stycznia o utworzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zadaniem którego jest między innymi ustalenie wysokości strat poniesionych wskutek wojny przez poszczególnych obywateli Państwa Polskiego, ustalenie to uznane zostało za przedmiot działalności państwowej. W dn. 4 marca r. b. został wniesiony do Sejmu projekt Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zaaprobowany przez Radę Ministrów, by ustalenie i szacowanie strat wojennych odbywało się w osobnych urzędach państwowych na rachunek Skarbu.

Wobec powyższego Główny Urząd Likwidacyjny poleca wszystkim dotychczasowym organom, rejestrującym i szacującym straty wojenne, poniesione przez obywateli Państwa Polskiego, w granicach, w których czynnymi są władze cywilne Państwa Polskiego, zaniechanie przyjmowania nowych deklaracji od poszkodowanych, gdyż czynności rejestracji i szacunek strat będą się odbywały wkrótce urzędowo.

Dotychczasowe akty szacunkowe będą przyjęte, jako materiał, który będzie miał swój dalszy prawidłowy bieg.

Życie sejmowe.

Wczoraj odbyło się posiedzenie konwentu sejmików pod przewodnictwem Marszałka. Wysłuchano sprawozdania delegacji konwentu w sprawach, dotyczących sytuacji pod Lwowem, oraz rozważono szereg spraw, związanych z organizacją prac sejmowych.

Wczoraj odbyły się posiedzenia:

komisji budżetowo-skarbowej pod przewodnictwem pos. Głabińskiego; zatwierdzono projekt ustawy o ustaleniu i oszacowaniu strat i świadczeń wojennych;

komisji odbudowy kraju pod przewodnictwem pos. Kędziora; omawiano projekt ustawy o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych;

komisji rolnej pod przewodnictwem pos. Witośa; uchwalono projekt ustawy w przedmiocie dóbr donacyjnych, omawiano sprawę ustalenia cen maksymalnych za dzierżawy gruntów i utrzymania przy gruntach dzierżawnych dotychczasowych drobnych dzierżawców;

komisji wojskowej pod przewodnictwem pos. Anusza; omawiano sprawę sanacji stosunków w armii, w szczególności sprawy nadużyć w intendencie, oraz kwestię obsadzenia stanowisk przez emerytów;

posłów wschodnio-galicjskich pod przewodnictwem pos. Serwatowskiego; omawiano sytuację we wschodniej części kraju i sprawę internowanych przez Ukraińców obywateli polskich.

Komisja rugów poselskich pod przewodnictwem pos. Grzędzińskiego stwierdziła, że mandat pos. Priluckiego jest zakwestionowany przez pos. Rotermunda i w myśl art. 96 ordynacji wyborczej komisja postanowiła sprawę tę oddać do rozstrzygnięcia sądu najwyższego. Jak wynika z odpisu metryki, pos. Prilucki urodził się w Berdyczowie, a więc poza granicami Polski.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia Sejmu Ustawodawczego jest następujący:

1. Sprawozdanie Komisji Konstytucyjnej o wniosku pos. Bobrowskiego i tow. w przedmiocie uznania za posłów do Sejmu Ustawodawczego kandydatów listy Nr. 1 w 35 okręgu wyborczym i p. Doroty Kluszyńskiej, jako przedstawicielki ludności polskiej w 35a okręgu wyborczym.

2. Wniosek nagły posła Jana Rudnickiego i tow. w sprawie wynagrodzenia rzemieślników za świadczenia, rekwizytacje i szkody wojenne.

3. Wniosek nagły posła Tomasza Dąbala i tow. w sprawie organizacji ochrony zdrowia publicznego, oraz w sprawie skutecznego zwalczania chorób zakaźnych, grasujących epidemicznie wśród biednej ludności polskiej.

4. Wniosek nagły posłów Polskiego Stronnictwa Ludowego (grupa „Wyzwolenia“) w sprawie walki z tajnymi gorzelniami.

5. Wniosek nagły posłów: Adama, Głabińskiego i tow. w sprawie obsadzenia stanowisk w służbie administracyjnej Państwa Polskiego.

6. Wniosek nagły posła ks. Pośpiecha i tow. w sprawie brutalnego postępowania rządu i wojska niemieckiego wobec ludności polskiej na Śląsku, pozostającej dotychczas pod panowaniem pruskim.

Klub sprawozdawców parlamentarnych ułożył cały swój fundusz zakładowy w kwocie 1500 marek w papierach polskiej pożyczki państwowej.

Kronika polityczno-społeczna.

Konferencja J. E. ks. biskupów. W pałacu arcybiskupim pod przewodnictwem wizytatora apostołskiego J. E. ks. dr. Achillesa Ratti'ego, rozpoczęły się narady J. E. ks. biskupów polskich, dotyczące dziedziny spraw społecznych, szkolnych i innych.

W narażach biorą udział: J. E. arcybiskup gnieźnieński, dr. Edmund Dalbor, J. E. arcybiskup lwowski obrządku ormiańskiego, ks. Józef Teodorowicz, J. E. arcybiskup metropolita warszawski, ks. dr. Aleksander Karkowski, z sufraganami: J. E. ks. arcybiskupem dr. Kazimierzem Ruszkiewiczem i J. E. ks. biskupem Stanisławem Adam Sapieha, J. E. ks. biskup kujawsko-kaliski Stanisław Zdzitowiecki wraz z sufraganami: J. E. ks. biskupem Wojciechem Owczarkiem i J. E. ks. biskupem Władysławem Krynickim, J. E. biskup płocki ks. Antoni Julian Nowowiejski, z sufraganem J. E. ks. biskupem Adolfinem Szelażkiem, J. E. ks. biskup tarnowski Leon Wałęga, J. E. ks. biskup sandomierski Marjan Ryx, z sufraganem J. E. ks. biskupem Pawłem Kubiczkiem, J. E. ks. biskup lubelski Marjan Fulman z sufraganem J. E. ks. biskupem nominatem Adolfinem Jelowickim, J. E. ks. biskup kamieniecki Piotr Mańkowski, J. E. ks. biskup podlaski Henryk Przeździecki z sufraganem J. E. ks. biskupem Romualdem Jabrzyńskim.

Z ramienia J. E. ks. biskupa kieleckiego, który niedomaga, przybył ks. prałat Bożek.

Misja amerykańskiego Czerwonego Krzyża. Od misji amerykańskiego Czerwonego Krzyża P. A. T. otrzymuje następujący komunikat: Pierwsza czynna pomoc amerykańskiego Czerwonego Krzyża dla armii polskiej i ludności cywilnej opuści Warszawę dzisiaj wieczorem i uda się osobnym pociągiem do Kowla, Pińska i innych miejscowości wzdłuż ukraińskiego frontu. Pociąg obejmuje kilka wozów materiału sanitarnego: leków, paczek opatrunkowych, bielizny, trykołów, mydła i papierosów. Prócz tego, Minister Aprobacji obiecał, że dla tego pociągu odda kilka wozów amerykańskiej maki, przywiezionej do Polski przez amerykańską komisję żywnościową.

Ekspedycję będzie prowadził Józef hr. Ryszczewski z Ministerstwa wojny. W pociągu będzie przedstawiciel polskiego Czerwonego Krzyża i kilku oficerów, dalej lekarze amerykańskiego Czerwonego Krzyża, między nimi dr. Wade Wright i dr. Hiam Davis, obaj ludzie wielkiego doświadczenia nabytego w Stanach Zjednoczonych i w Europie.

Na froncie bojowym zapasy będą rozdzielone między wojsko operujące i bezpośrednio za linią bojową między ludność cywilną, znajdującą się w rozpacziwem położeniu. Jednym z celów tej podróży jest uzyskanie dla amerykańskiego Czerwonego Krzyża informacji z pierwszej ręki o stosunkach na froncie.

Wczoraj przyjechał z Paryża do Warszawy trzeci pociąg z zapasami amerykańskiego Czerwonego Krzyża i natychmiast rozpoczęło go wyładowywać. Pułkownik Bailey i inni oficerowie kontrowali wczoraj po kilka godzin z ministrami, poczem byli na śniadaniu u Romanowej hr. Potockiej, która jest czynna w organizacji polskiego Czerwonego Krzyża.

Wojskowe kursa pedagogiczne.

W dniu 6-ym b. m. rozpoczęły swą działalność Tynczowe Kursy Pedagogiczne. Otwarcie poprzedziło nabożeństwo, odprawione w kaplicy Matki Boskiej w kościele św. Krzyża w obecności Szefa Departamentu Szkolnictwa Wojskowego, gen. Jacyny, szefów sekcji, profesorów, oficerów-słuchaczy, oraz grona znajomych i życzliwych przez biskupa połowego W. P. ks. Stan. Gała. Po nabożeństwie o godz. 10-jej rano w aulejtorium mineralogicznym Uniwersytetu odbył się wykład wstępny prof. Lucjana Zarzeckiego z Pedagogiki.

Kursy przeznaczone są przede wszystkim dla osób, które otrzymały wykształcenie średnie i wyższe w Rosji, Austrii i Niemczech i nie są dość obeznane z elementami narodowej kultury polskiej. Prócz tego mają na celu zaznajomienie słuchaczy z pedagogiką szkoły wojskowej, mającej specjalne zadania, wymagające gruntowniejszego przed słuchaczami rozwinięcia i jaśniejszego przez nich sobie uświadomienia.

Na kursach profesorowie: Szober, Chmielowski, Smoleński, Lenczewicz, Zarzecki, Tur, Straszewicz, Grotowski, ks. Nowakowski i Tatariewicz wykładają: język polski, literaturę polską, historję Polski, geografję Polski, pedagogikę, przedmioty przyrodniczo-matematyczne, etykę, psychologję i logikę.

Uczta Dowborczyków. Wczoraj wieczorem w salonych Klubu wioślarskiego odbyła się uczta oficerów 1-go polskie-

go korpusu z powodu rocznicy zakończenia walk korpusu z bolszewikami.

Na zebranie przybyło przeszło 400 oficerów z generalicją na czele. Wśród zebranych widzieliśmy Ministra Wojny, gen. Lesniewskiego, generałów: Kartickiego, Jacynę, Rodziewicz, Michelisa, Lempickiego, Iwanowskiego, b. Ministra Wojny pułkownika Wroczyńskiego, naczelnego kapelana korpusu ks. Peulkerta, naczelnych lekarzy doktorów Malewskiego i Gurbskiego i wiele innych wybitnych w świecie wojskowym osobistości.

Nastroj panował podniosły i nad wyraz serdeczny. Pierwszy toast wznosił general Karnicki na cześć Naczelnika Państwa, potem przemawiał delegat generała Dowbora-Muśnickiego, kapitan Przeździecki, trzeci mówił redaktor Artur Oppman (Or-Of), którego piękny wiersz przyjęto grzmiącym oklaskami.

Dalej mówili: poseł Roner, pułkownik Rzętkowski, prokurator wojska Szulborski, ksiądz dziekan 3-iej dywizji Niemirowski, kapitan Zieliński, G. Olechowski, lg. Grabowski, red. Zdzisław Debicki, który w pięknych a mocnych słowach oddawał hold żołnierzom, walczącym na kresach, wreszcie powtórnie kapitan Przeździecki na cześć polskich sanitariuszek, z których kilka obecnych było na sali.

Orkiestra wojskowa z balkonu po przemówieniach grała mazurka Dąbrowskiego, podnosząc uroczystość nastroju.

Zjazd producentów nasion. Potrzeba podniesienia i ulepszania produkcji dobrych i odpowiednich nasion siewnych dla zaspokojenia potrzeb kraju i wywozu za granicę jest sprawą ważną i pilną. Pomyślnie rozwiązanie tej sprawy, wobec konieczności intensyfikacji rolnictwa i potrzeb a) prowizyjnych i finansowych Państwa będzie mieć doniosłe dla kraju znaczenie, ze względu na rentowność produkcji nasiennej i wpływ ulepszonych nasion na podniesienie wytwórczości rolnej. W celu wspólnego omówienia tych spraw i zorganizowania odpowiedniej akcji, Sekcja Nasienna C. T. R., w porozumieniu i przy udziale bratnich Towarzystw Rolniczych Poznańskiego i Galicji zwołuje Zjazd Nasienny na 18 (wtorek) i 19 (środa) marca r. b.

Porządek obrad Zjazdu:
dn. 18 o godz. 11 rano otwarcie Zjazdu i referaty o stanie obecnym i przyszłości nasiennej, które wygłoszą pp. Prof. Dr. Antoni Sempolowski, Dr. Edward Kostecki, Prof. inż. Edmund Zaleski;

dn. 18 o godz. 4 pp. narady w Komisjach hodowców, reproducentów, handlowej;

dn. 19 o godz. 11 rano — referaty pp.: Dr. Edmunda Malinowskiego, Dr. Tadeusza Garbowskiego, Romana Oledzkiego;

dn. 19 pp. zebranie w celu omówienia sprawy Towarzystwa Nasiennego „Granum“ we Lwowie dla ewent. rozszerzenia jego działalności na całą Polskę.

Informacji w sprawie Zjazdu udziela Sekcja Nasienna C. T. R. — Kopernika 30, od 11-iej do 1-iej, prócz świąt.

Pomnik Kościuszki. Odbyło się posiedzenie komitetu budowy pomnika Tadeusza Kościuszki. Komitet powołany był w październiku r. z., na ostatnim zebraniu b. komitetu obchodu setnej rocznicy śmierci Kościuszki, do przejęcia dalszych czynności tego komitetu i zrealizowania projektu budowy pomnika. W tym celu komitetowi budowy przekazano fundusze, złożone na ten cel, oraz pozostałe nalepki i wydawnictwa. Komitet budowy, do którego wchodzi prezydent miasta inż. Drzewiecki, prezes rady miejskiej p. Ign. Baliński, pp. Jan Lorentowicz, Br. Gembarzewski, arch. Heurich, Artur Słwiński i redaktor Konrad Olchowicz, uchwalił obecnie:

1) Fundusze, znajdujące się w Banku przemysłowym na budowę pomnika Tadeusza Kościuszki, ułożyć w polskiej pożyczce państwowej (suma ta wynosi 20,617 mk.). 2) Zwrócić się do Ministerstwa Oświaty z propozycją nabycia 22,774 egz. pozostałej broszury popularnej p. A. Słwińskiego. Reszta wydawnictw jubileuszowych postanowiono zachować na składzie.

W toku dalszych obrad wyłoniono projekt uczczenia rocznicy powstania Kościuski, przypadającej na d. 24 marca. Święto to przeniesiono na d. 25 marca z powodu przypadającego święta Zw. N. M. P. Program obchodu będzie następujący: nabożeństwo w katedrze, przegląd wojska na placu Zamkowy i marsz przez miasto; wieczorem uroczystość w radzie miejskiej i przedstawienie galowe w teatrze Wielkim.

W dn. 17 kwietnia zorganizowana będzie sprzedaż nalepek i reszty pozostałych wydawnictw b. komitetu obchodu na rzecz funduszu budowy pomnika.

Delegacja pomocy sanitarnej. W celu skoordynowania działalności wszystkich organizacji społecznych, opiekujących się rannymi i chorymi żołnierzami, Ministerstwo Zdrowia Publicznego, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw wojskowych, powołało delegację, złożoną z pp.: W. hr. Tyszkiewicz, prezydentowej H. Paderewskiej, dr. Borzymowskiego, dr. Zawadzkiego, D. Wisznickiej i prof. Hummła.

Przystąpiwszy do swoich czynności, delegacja wzywa wszystkie instytucje i stowarzyszenia w państwie, poświęcające się opiece nad żołnierzami, aby w ciągu siedmiu dni od dnia dzisiejszego zarejestrowali się w biurze delegacji, znajdującym się w gmachu Staszycy, przy biurze polskiego Czerwonego Krzyża, nadsyłając ustawę, oraz dane, co do: a) liczby członków, b) funduszy rozporządzalnych, c) charakteru i zakresu działalności. Wyżej wymienione biuro jest czynne w godzinach od 10-jej rano do 1-jej po południu.

Delegacja zastrzega, że tylko instytucje, zarejestrowane przez delegację, będą mogły wziąć udział w planowej pracy dla dobra żołnierza, opartej na ścisłej łączności z organami wyższej władzy wojskowej.

O Gdańsku.

Korespondent polityczny londyńskiego „Timesa“ donosi Paryża pod datą 5 b. m.:

Przyszłość Gdańska, co do której spodziewano się osiągnąć rozstrzygnięcie w początku tego tygodnia, pozostaje wciąż jeszcze niezdecydowaną.

Rozstrzygnięcie tej sprawy zależy od sposobu, w jaki się na nią zapatrujemy. Zdecydowaną intencją aliantów jest

stworzenie Polski silnej i niepodległej. Jeżeli Polska ma być silna, to musi mieć dostęp do morza; jest to zapatrywanie, na które każdy musi się zgodzić. Portem naturalnym Polski jest Gdańsk. Wobec tego najprostszym rozwiązaniem zadania byłoby dać Gdańsk Polsce.

Tu jednak dotykamy zasad etnograficznych, których utrzymanie było jednym z celów wojny. Gdańsk jest istotnie miastem niemieckim, choć większość ludności okolic jego tworzą Polacy. Czy byłoby słusznie — może się kto spytać — oddawać miasto pełne Niemców Polakom? Zaproponowano więc kompromis.

Zwrócono uwagę, że żądania Polaków będą zaspokojone, jeżeli Polacy mieć będą zapewniony wolny przewóz towarów w dół Wisły do morza i jeżeli w Gdańsku utworzony będzie port wolny na ich potrzeby. Gdańsk będzie wówczas zamożnym i ważnym portem morskim. Ze względu na handel polski, toczący się w jego przystani, wytworzy się w nim ognisko polskiego życia handlowego, które wzrastać będzie w siłę z roku na rok i w końcu wpływ polski stanie się przeważający.

Prawdopodobnym jest, że Prusacy stawiać będą wszelkie przeszkody polskiemu rozwojowi Gdańska. W tem przypuszczaniu leży zarodek przyszłych zatargów, którego należy unikać, o ile to jest możliwe. Z drugiej wszakże strony — a trzeba przyznać, że byłoby to więcej, niż wolno się spodziewać — Prusacy nie będą walczyć przeciwko Polakom, Gdańsk stanie się w ciągu jednego pokolenia po prostu miastem polskim i jako takie, dlaczego nie miałby być wcielony do terytorjum polskiego?

Zagadnienie Gdańska zależy od dwu ważnych faktów: Po pierwsze, dobrobyt Polski zależy od Gdańska, zupełnie tak samo, jak dobrobyt Gdańska zależy od Polski. Jeżeli handel Polski nie będzie szedł przez Gdańsk, to Gdańsk stanie się miastem martwym. Po drugie, niema wyboru pomiędzy silną Polską a silnymi Prusami. Jeżeli pragniemy mieć Prusy osłabione, to musimy mieć Polskę mocną. Jeżeli pragniemy, aby Polska była silna, to Prusy muszą zrezygnować ze stanowiska mocarstwa dominującego w Europie.

Jeżeli mamy osiągnąć trwale rozstrzygnięcie zagadnienia, to dwa punkty powyższe muszą być uznane i wciąż brane pod rozwagę.

Mąka amerykańska. Przy sprzedaży mąki amerykańskiej ujawniono małwersację, polegającą na tem, że niektórzy posiadacze kart chlebowych przerabiali kupony żywnościowy nr. 1 (uprawniający do nabycia soli) na nr. 4 i za takimi kuponami usiłowali nabywać mąkę. Wobec powyższego polecono składnikom zwracać baczną uwagę na przedstawiane kupony i winnych oszustwa pociągać do odpowiedzialności.

Wydział zaopatrywania miasta zażądał usunięcia personelu składnicy Nr. 30 (przy ul. Kredytowej 16), utrzymywanej przez Stow. Spoż. „Mercury”, ponieważ zarządzająca tą składnicą przy realizowaniu kuponu nr. 5 wycinała z kart chlebowych kupon nr. 4.

Od przyszłego okresu mąka amerykańska w ilości 3-ch funtów wydawana będzie dla uniknięcia nadużyć za specjalnymi kuponami zapasowymi. Sprzedawana dotychczas za takimi kuponami kasza wydawana będzie na kupon nr. 4.

Zebrań Central. Zw. Kółek Rolniczych. Od 15-go do 18-go b. m. będą się odbywały w Warszawie dorożne zebrań Centralnego Związku Kółek Rolniczych. Poprzedzać je będzie narada z przedstawicielami W. Ks. Poznańskiego, Galicji i Śląska, która ma na celu połączenie wszystkich organizacji Kółek Rolniczych na ziemiach polskich.

Zebrań będą się odbywały w następującym porządku: d. 15 b. m. narada z przedstawicielami W. Ks. Poznańskiego, Galicji i Śląska, oraz zebranie instruktorów. Dn. 18-go b. m. posiedzenie prezydium zarządu centralnego Związku Kółek Rolniczych; 17 i 18 b. m. ogólno-krajowy zjazd delegatów Kółek Rolniczych w sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 13 marca (PAT). — Litwa i Białoruś. Grupa gen. Iwaszkiewicza: Załoga Słonima pod dowództwem majora Rutkiewicza, który w umiędziejony sposób przeprowadził obronę Słonima, odrzuciła bolszewików poza Kopanicę i zajęła Albertyn i Czepielow.

Oddziały majora Bobiatyńskiego wyparły bolszewików poza Szczarę.

Od d. 8 b. m. do d. 11 b. m. wzięto 120 jeńców.

Grupa gen. Listowskiego: W walce pod Pińskiem zdobył biały pułk piechoty 2 sztandary bolszewickie i 2 kulomioty.

Wojsko. Grupa gen. Śmigłego: Nad Stochodem około Perespy i na innych odcinkach ożywiona działalność wywiadowcza.

Galicja wschodnia. Grupa gen. Romera: Atak ukraiński na Górę pod Belzem odparto. Wojsko nasze zdobyło Magierów, silnie uciążony przez Ukraińców. Do niewoli wzięto 17 jeńców.

Grupa gen. Rozwadowskiego: Artylerja ukraińska ostrzeliwała elektrownię, Persenkówkę, Skniłów i Skniłówek. Patrole nieprzyjacielskie, podsuwające się pod nasze koppy pod Lwowem, odpedzono. Atak nieprzyjacielski, poprzedzony silnym ogniem

artyleryjskim, na Gródek Jagielloński i załwark Dobanówki zalał się. Nieprzyjacieli zaatakował na południe od Medyki. Atak odparto, biorąc jeńców i zdobywając 1 karabin maszynowy. Sądowa Wisznia rzadka ostrzeliwana przez baterje ukraińskie.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Walki niemiecko - polskie.

Poznań, 14 marca (PAT). — Komunikat głównego dowództwa z dnia 13-go marca:

Grupa północna: Na odcinku Inowrocławskim odparto wczoraj atak nieprzyjaciela na Roniewo, poparty kulomiotami. Płonkowo ostrzeliwała artylerja. Pod Tarkowem utarczki z patrolami niemieckimi. Na odcinku Łabiszyńskim wieczorem Florentynów i Antoniewo pod ogniem karabinów. Nieprzyjaciel wysadził w powietrze most na Noteci pod Dębionkiem. Na odcinku Kcyńskim wzdłuż Noteci po stronie nieprzyjacielskiej strzały z kulomiotów i karabinów. Mieczkowo ostrzeliwał z kulomiotów lotnik niemiecki. Na Kowalewo padło w nocy 10 min. Na odcinku Budzyńskim pod Knarami utarczki z patrolami niemieckimi. Nocą na Pocztołice i Stróżewo ogień min, kulomiotów i karabinów. Na odcinku Lubast pod Wrzeszczynem utarczki z silnym patrolom niemieckim. Wieczorem ogień kulomiotów na szosę Gulcz-Rosk.

Grupa zachodnia: Odparto silne patrole niemieckie, atakujące Kamionę i Grolewo pod osłoną miotaczy min wieczorem dnia 12 marca. Wczoraj po południu na obie te miejscowości ogień miotaczy min. Na nasze posterunki w Komorowskich Ołendrach przez noc odosobnione strzały karabinowe. Wieczorem ogień miotaczy min w kierunku Tuczempy i Nowego Dworu. Przedwczoraj ostrzeliwała artylerja niemiecka Łomnice, wczoraj po południu i dziś w nocy Nowy Dwór. Odparto patrole niemieckie w lesie na północ od Pierzyn pod Nowym Światem. Nad Kolnem i Pierzynami krążyły samoloty niemieckie. Nad Nowym Dworem lotnik niemiecki od 7 po południu strzelał do naszych posterunków. Na odcinku Leszno odparto zaczepki patroli niemieckich pod Wilowskim Gościńcem, w lesie na wschód od drogi Niechlód-Golanice i pod Jerzerzycami. Zresztą spokój.

Grupa południowa: Na odcinku Ostrów pod Chachalnią, Borowica i Sumierzycami strzały karabinowe. W Kępińskim odparto napad nieprzyjacielski na Kierzno.

Wysłanie gen. Henrysa do Polski.

Paryż 13 marca (PAT). — Telegram iskrowy. stacji krakowskiej: „Temps” donosi, że najwyższa rada wojenna sojuszników postanowiła wysłać do Polski generała Henrysa, gdzie będzie przydany do boku generała Piłsudskiego.

General Henrys oddał bardzo wielkie usługi w Maroku. Przez cały czas wojny światowej walczył na froncie, a pod koniec wojny był komendantem wojska francuskiego na Balkanach. Odnosił on wspaniałe zwycięstwo nad armją bułgarską i zmusił ją do kapitulacji.

Najwyższa Rada Wojenna.

Paryż, 13 marca (PAT). — Tel. Havasa. Przepuszczają, że Najwyższa Rada Wojenna rozpocznie w sobotę dyskusję nad ustaleniem wschodnich granic Niemiec, w szczególności zaś nad rozgraniczeniem polsko-niemieckim.

Paryż, 12 marca (PAT). — Tel. Havasa. W toku dzisiejszego posiedzenia Najwyższej Rady Wojennej przewodniczący odebrał od komisji zawieszenia broni wiadomości o położeniu w Polsce, dotyczące przeważnie sytuacji militarnej. Rada zwróciła baczną uwagę na tę sytuację.

Paryż, 12 marca (PAT). — Tel. Havasa. W dalszym ciągu posiedzenia Rady Najwyższej przewodniczący przedłożył sprawozdanie czesko-słowackie o intryguach niemieckich i austro-węgierskich przeciw nowemu państwu. Sprawozdanie wykazuje fakty bolszewickiej propagandy, prowadzonej przez agentów berlińskich, którzy dostali dostęp do kraju pod pozorami humanitarnymi, podczas gdy rząd wiedeński podniecał różne rozruchy i przygotowywał interwencję zbrojną. Wskutek tego rząd czeski domaga się dochodzenia i kary. Rada wzięła to zażądanie pod rozwagę i zbada sprawę samą, skoro nadejdą zapowiedziane dokumentarne dowody.

Konferencja zajmowała się potem warunkami, na jakich przy dyskusji granic nowych państw z

wielkimi mocarstwami udział brać by miały mocarstwa szczególnie zainteresowane i te nowe tworzące się państwa. Konferencja decyzji narazie nie powzięła.

O przewóz armji Hallera.

Berlin, 13 marca (PAT). — „Der Tag” pisze: Wskutek żądania komisji międzysojuszniczej w Krzyżu, aby Niemcy dopuścili do Gdańska misję sojuszników, która ma przygotować wyładowanie armji Hallera, przewodniczący niemieckiej komisji rozejmowej zwrócił uwagę Ententy na niebezpieczeństwo takiego przewozu z Gdańska przez Niemcy i zaproponował, aby armja Hallera wyładowała w Libawie, gdzie, nie dotykając wcale obszarów niemieckich, najprędzej mogłaby ruszyć przeciw bolszewikom. W drugim rzędzie komisja niemiecka proponuje Kłajpedę i Pilawę.

Z Ks. Cieszyńskiego.

Kraków, 13 marca (PAT). — Z rady narodowej Księstwa Cieszyńskiego komunikują: W środę, 12 b. m., odbyła się we Frysztaście konferencja górników polskich z Zagłębia Karwińskiego z udziałem członków misji aljantów z Cieszyzna.

Jako tłumacz był obecny hr. Ksawery Pusłowski. Przewodniczył górnik Karszek.

Poseł Reger przedstawił w przemówieniu ogólne położenie i powody strajku. Powodem strajku jest najazd czeski na Zagłębie.

Górnicy Szetek oświadczyli, że lud polski nie ścierpi Czechów na ziemi śląskiej.

Przedstawiciel Anglii, pułkownik Culson, zapewnił górników, że możliwa sprawiedliwość będzie Polakom wymierzona. Tymczasem trzeba mieć cierpliwość.

W końcu uchwalili górnicy następującą rezolucję:

Delegaci rady robotniczej oświadczają, że mają zupełne zaufanie do komisji aljantów w Cieszyźnie, i że z przerwaniem obecnego strajku zacekają aż do zakończenia prac w kwestji rozdziału węgla i wówczas zastosują się do wydanych zarządzeń komisji w porozumieniu z Rządem polskim w Warszawie i radą narodową Księstwa Cieszyńskiego.

Po konferencji członkowie misji pojechali do Karwiny, gdzie przybyli do szuby „Franciszka”. Kierownictwo szuby potwierdziło, że powodem strajku jest obecność czeskich żołnierzy w szybie.

Odrzucenie protestu czesko-słowackiego.

Wiedeń, 14 marca (PAT). — Telegraphenkompanie donosi z Paryża: Rada 10-ciu na posiedzeniu w dniu 10-yim b. m. odrzuciła protest czesko-słowacki, wniesiony przez ministra Benczaka, jako w obecnej swojej formie niedostatecznie uzasadniony. Rada zażądała przedłożenia nowych dowodów. Zdaniem „kół informowanych”, odrzucenie protestu czeskiego, jest dalszym następstwem sprawozdań, które szef misji ententy w Polsce, Noulens, nadesłał o postępowaniu Czechów wobec Polaków. Kola rządowe są z Czechów niezadowolone, co należy przypisać również sprawozdaniom Noulensa.

Propaganda bolszewicka w Ameryce.

Wiedeń, 14 marca (PAT). — Telegraphenkompanie ogłasza następującą wiadomość „Petit Parisien” z Nowego Jorku: Sprawozdanie ambasadora Francisa, złożone w komisji śledczej senatu na temat propagandy bolszewickiej w Ameryce, wywarło sensacyjne wrażenie. Oczekują, że po tem sprawozdaniu polityka amerykańska orjentować się będzie w duchu interwencji w Rosji, co wywrze też wpływ na konferencję w Paryżu.

Odszkodowania wojenne.

Paryż, 12 marca (PAT). — Tel. Havasa. Komisja odszkodowań rozpoczęła badania zasady solidarności państw nieprzyjacielskich, które są dłużnikami sojuszników.

REPERTUAR TEATROW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Otello”, jutro „Aida”.
Teatr Rozmaitości. Dziś i jutro „Marta”.
Teatr Polski. Dziś i jutro „Mirandolina”.
Teatr Mały. Dziś i jutro „Brat marnotrawny”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Nie śmieć”.
Teatr Nowości. Dziś i jutro „Ewa”.
Teatr Praski. Dziś i jutro „Orleń”.
Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Koziołki”.
Teatr im. Staszica. Dziś „Hajduczek”.

TABELA WYGRANYCH

5-ej klasy 2-ej lot. kl. Tow. Dobroczynności na rzecz Tow. Żydowskich.

Losowanie odbyło się publicznie pod kierunkiem przedstawicieli społeczeństwa i pod kontrolą władz w dniach od 2 do 24 stycznia 1919 r. w biurze Zarządu Loterii — Długa 50.

ZARZĄD LOTERJI.

Warszawa, d. 23/II 1919 r.

Wygrane po 115 marek padły na Nr. Nr.

Table of lottery results with columns of numbers and corresponding prize amounts.

Table of lottery results with columns of numbers and corresponding prize amounts.

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń „Przezorność” w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że kwit zastawowy № 8620, wydany p. Wincentem Bierackim...

Podając o tem do publicznej wiadomości, Dyrekcja ma zaszczyt dodać, że zgodnie z uwagą 2 do § 4 Ustawy...

Skradziono dowód rosyjskiej państwowej kasy oszczędnościowej w Wenden, za Nr. 7542 na imię Włodzimierza Ignatowicza...

Stemple, pieczęcie wykonywane przez firmę w Warszawie, Nowy Świat Nr. 55.

Zaginęła korespondencja, udzielona przez władze niemieckie na prawo prowadzenia handlu w restauracji...

Zgubiłem, jadąc tramwajem Nr. 5 z dworca Petersb. paszport Nr. 6112, wydany na imię Abrama Karytina...

Uczelony znalazca zechce odnieść na Nowolipki 54—6 za wynagrodzeniem.

Skradziono paszport na imię Hejnoch Selman Fridma—Gęsia 39 m. 66.

Zgubiono puzport na imię Antoniny Ropelowskiej—Ciechanów.

Zgubiono książkę kasy oszczędnościowej „Zgoda” na rb. 102 na imię Tomaszewskiego Stanisława Skiernewice.

Zgubiono paszport na imię Basi Szabryńskiej Pawia 14.

Zgubiono paszport na imię Józeta Zbyszynskiego, Żorawia 25.

Zgubiono dowód składowy Nr. 2345 wydany na okaziciela na meble złożone w składach „Wisła”.

Zagubiona została obwołta książeczki emerytalnej, wydanej na rok 1914 przez Nową Kasę Emerytalną D. Ż. W. W. (bez numeru) na imię Konstantego Feltynowskiego b. dozorca telegrafu st. Piotrków.

Zgubiono dnia 5 marca weksel w sumie 200 rb., wydany na imię Leona Gąsiorowskiego i Florentyny Gąsiorowskiej, zaświadczony przez p. Jakubiaka.

Zgubiono paszport na imię Aleksandry Hajtki—Złota 25—oraz torebkę i okulary.

Zgubiono paszport Szyfry Kahan na kolejei Wawer-Most. Znalazca zechce oddać za nagrodą: Bednarska 26 „Owocarnia”.

Advertisement for 'FABRYKA stempli i pieczęci „UNION“' featuring various stamps and seals, including official seals of Gmina Tarków and Siedlece, and a metal stamp.